

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi P.S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, w sprawie o sygn. akt II K 156/22 i przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu, w sprawie o sygn. akt II AKa 59/24

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2025 r.

stwierdza swą niewłaściwość i na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w związku z art. 35 § 1 k.p.k. przekazuje skargę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

UZASADNIENIE

Pismami z dnia 31 marca 2025 r. i 14 kwietnia 2025 r. P.S> (dalej: „skarżący”) złożył skargę na podstawie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na

przewlekłość”). Wniósł o: stwierdzenie przewlekłości postępowania wykonawczego w sprawie Sądu Okręgowego w Świdnicy o sygn. akt III K 156/22. W uzasadnieniu skarżący opisał przebieg całego postępowania od chwili wniesienia aktu oskarżenia do sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy wyłącznie do rozpoznania skargi dotyczącej postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. Jeżeli przedmiotem oceny jest przewlekłość postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym, to zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość „właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”.

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24).

Skarga koncentruje się na opisie postępowania przed sądem I i II instancji. Już w petitum skargi skarżący wyraźnie domaga się stwierdzenia, że nastąpiło naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Świdnicy o sygn. akt II K 156/22. W uzasadnieniu skargi skarżący kwestionuje sprawność postępowania od chwili jego wszczęcia wskazując, że „przedmiotowe postępowanie toczy się już od 2022 r. i do chwili obecnej nie zapadło w nim jeszcze prawomocne orzeczenie”.

Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Świdnicy w sprawie o sygn. II K 156/22, jak i przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu o sygn. akt II AKa 59/24 właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny we Wrocławiu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 4 ust. 1b w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w związku z art. 35 § 1 k.p.k. orzekł, jak w sentencji.

M.L.

[r.g.]